

(המשך מעמוד 36)

כאן? למה להם להתחיל את הכל מחדש? היהודים האיראניים מרגישים עצמם זרים בארץ. הם חושדים בכל אדם הנא לדבר איתם. במיוחד מפחדים הם מעיתור נאים. כמה מבתי המלון בארץ מנסים לערוך תוכניות מיוחדות לילדי האיראנים, לסדר להם הנחות במחירים, במיוחד לילי אלה השוהים כאן למעלה מחודשיים, ואפילו לבשל להם מטעמים איראניים. אך דעתם של האיראנים נחושה — להכות ולראות מה יותר משתלם: לחזור לאיראן או להמתין בישראל עד שימצאו הזדמנות לעבור לארץ אחרת.

בית שאן

שנים עשר הנוטעים

כל עדי הליכוד נתגלו כמצהירי-שקר

השר דויד לוי הוא נציגן של עיירות הפיתוח בממשלת-הליכוד. השר דויד לוי הוא תושב בית שאן, ואילו בבית שאן שור לטת מזה שנים סיעת המערך. מאז המהפך היה הדבר לצנינים בעיני הליכוד, ולקראת הבחירות שהתקיימו בי חודש נובמבר 1978, הכין הליכוד מסע אדיר להתחרות בית שאן האובדת אל חיק הליכוד.

גם השר לוי וגם חברי-הכנסת רוני מיי לוא עשו מאמצים מיוחדים לשם כך. ולמי רות כל זאת נכשל אלי כהן, מועמד הליכוד לראשות המועצה, ונבחר בשנית יצי חק קינן, איש המערך.

מאז הרעידה לידה קטנה מבית שאן את לב האומה כאשר אמרה בטלוויזיה "אני רעבה", היתה העיירה בית שאן פצע פתוח בגוף המדינה. לעיירה בעיות כלכליות חמורות. מקורות הפרנסה מועטים. בנייה הלי העיירה נתגלו לפני שנים שיבושים חמורים על-ידי מבקר המדינה, ומונתה ועדה קרואה, שניהלה את העיר עד לבחירתו של קינן. במשך חמש השנים בהן ניהל קינן את העיירה ניכר בה שיפור, ותושבי המקום גמלו לו, כאשר בחרו בו שוב לראשות המועצה.

תריסר תצהירים. סטירת לחי קשה מזו לא ספג הליכוד, ואנשיו החליטו ש צריך לעשות משהו. השמועות החלו לזרז שות בעיירה ולהבות בערימה של שחת. כל הממורמרים, כל המקופחים, כל "הדפור קים" של העיירה, מצאו טוה-טוף את ה דרך לנקום במיסד המערך. כל מי שקיבל פעם תשובה שלילית מראש העיר, כל מי שהיתה טינה בליבו על אחד מפעילי המערך, רץ למטה הליכוד ומסר תצהיר, ח"כ מילוא קיבל את התצהירים, במספר, שהאשימו את פעילי המערך בי קניית קולות בדרכים שונות, החל ממתן 150 לירות ליפה עזון ועד להשגת הלי וואה בסך 5000 ל"י לגנר ללו.

על סמך תצהירים אלה הוגש עירעור בחירות בבית-המישפט המחוזי בנצרת. הוגשה תלונה ליועץ המישפטי, וצוות חקיי רה מיוחד של המישטרה החל חוקר בפרט שות בית שאן. גם על אמצעי-התיקשות לא פסח הליכוד, וחודש שלם דובר בהם על השחיתות שנתגלתה במחנה המערך בבית שאן.

לכאורה היה החומר שאסף הליכוד מרי שים ביותר: תריסר תצהירים מתושבים שונים של בית שאן.

לעומת זאת נראתה משימתו של המעי רך בלתי אפשית. עורך-דין טוב יכול לשבור על דוכן העדים עד אחד או שניים, אולם שבירה סיונית של 12 עדים היא כימעט בלתי אפשרית. כאשר תריסר איש צועקים "אש!" קשה מאד לפזר את מסך העשן.

דן שינמן, פרקליט צעיר וחרוץ, עשה את הבלתי אפשרי. הוא חקר את עדי הליכוד ושבר אותם אחד אחד. מכל עדי הליכוד כוד לא האמין השופט אף לא לאחד. כמו במישחק הכדור, הפיל כדור מכוון אחד את כל חיילי הליכוד.

התברר כי התצהירים מבוססים על שמו רעות ורכילות, ומצב של היסטריה המונית גרם ל-12 תושבים שואפי-נקם, להתלכד ולהעליל עלילות-שווא על עסקני המערך בעיירה.

סדרו שד מוצר. הסיפור בדבר "הי תיק של פולט" הוא דוגמה בולטת. פולט סמדה היא מוכירת נעמת בבית שאן מזה שנים רבות. היא גם חותנתו של יצחק קינן, ראש המועצה. במשך שנות עבודתה (המשך בעמוד 46)

יהודי איראן שהגיעו לאחרונה לארץ ומתי אכסנים במלונות ובדירות פאר בתל-אביב ובירושלים, על אחיהם, יהודי איראן ש הגיעו ארצה לפניהם. חלק הארי מ-500 המישפחות היהודיות איראניות שהגיעו לאחרונה לארץ, חלקם בטיסה ישירה מטהרן ואחרים דרך ארי צות אירופיות, הם אנשים אמידים ממיש פחות המיוחסות ביותר בארצם. אין הם רואים עצמם שווים ליהודים האיראנים הנמצאים בארץ 25 שנה ומעלה, אלא שווים יותר.

מטרידה אותם העובדה שהאיש ברחוב מכנה אותם בלעג: "פרסי קמצן, מרוויח לירה, שם שתיים בבנק, או: "חומיינים". האיראנים הוותיקים, לעומת זאת, אינם רוצים להכיר בקרוביהם המיוחסים, והם משמיעים נגדם טענות כגון: "מדוע באו רק עכשיו לארץ? למה לא שמעו מהם עד עכשיו?"

הם פשוט מקנאים בנו, העשירים, טען יצחק ראבי (40)*, המתאכסן עם אשתו וארבעת ילדיו כבר שלושה חודשים באחד ממלונות-הפאר בתל-אביב. לדבריו, אין הוא היחידי שזה קורה לו. הקרובים בארץ נמנעים ממתן עזרה כלשהי לאחיהם, ואי גם רוצים ליצור איתם כל קשר.

לאשתו של ראבי, דוריס (35), הלביר שה בבגדים יקרים ועדי זהב ויהלומים מכף רגל ועד ראש, טענות אחרות, באגני לית עלילת: "כשבאנו לכאן, הבאנו אי תנו כמה שטיחים ותכשיטים, החויקו או תנו במכס שש שעות, רק כדי לבדוק את המיוודות שלנו. עשו לי חיפוש על הגוף, ונאלצנו לשלם מכס בסך 5000 לירות מפני שלא הצהרנו על הדברים."

"במל כלבים". "אותי ואת אשתי החי זיקו יום שלם במכס, בגלל מטבע פינגנדי שחשבו שהוא מזהב, טען זרה אציל (35), קבלן אמיד מטהרן, השהה עם אשתו וילדיו במלון דן בתל-אביב. זרה, המבקר בארץ כל כמה חודשים, "לבינס וטור לים, טוען בגנותם של אנשי המכס: "למה הם לא יכולים לעשות הסדר מיוחד עם האיראנים? הרבה מאיתנו מגיעים לי ארץ עם רכוש פרטי, מתייחסים אלינו כמו אל כלבים."

הם רק רואים את הפספורט שלנו, ש כתוב עליו איראן, וכבר מתייחסים אלינו כמו לזבל, טענו חבריו, כעשרה במיספר, שהסכו בלובי של מלון דיפלומט, שם שור הות היום כ-100 מישפחות איראניות. "את המישפחות שלנו שילחו לישובי ספר בדרום, קבל זרה, למה שישלחו גם אותנו לשם, יש לנו מספיק כסף כדי לק נות דירות בתל-אביב, ואכן חלק ניכר מהיהודים האיראניים השהים עתה בארץ שכר דירות-פאר בצפון תל-אביב, ושילם במוזמן לשנה, אם כי אין הוא גר שם עתה ומבקר לשהות במלונות, בעלי הדי רות מנצלים את המצב ומעלים מיום ליום את המחירים."

סיפר אחד מבעלי משרד תיווך לדי רות, יוצא איראן המתגורר בארץ כבר 15 שנים: "הם טובלים בכסף, אז למה לא נצל את העמצב? הם ניכרו לבוא דווקא עכשיו, כשרע להם, או שישלמו."

"אנחנו רק תיירים בארץ", סיפרה שה אמ דרבי (30), שלבשה מעיל פרווה יקר, "למה מתייחסים אלינו כך? יש כאן הפי לייח, לא מתייחסים באותה צורה ליהודים שבאו מצרפת ומאנגליה."

לדבריו של יצחק צ'קרצ'י (46), מרכז האיראנים באחד מהמלונות בתל-אביב, רוי אים עצמם היהודים האיראנים בארץ כתי יירים. "זה לא בגלל שאנחנו מפחדים, גילה יצחק, "זה פשוט בגלל שאנחנו רוי אים באיראן את מולדתנו, וישראל היא המולדת השניה. יש לנו רכוש וחברים בי איראן ואנחנו מקווים שנוכל לחזור לשם."

סיר הבשר. עד כה לא עשה משרד הקליטה למען היהודים האיראניים בארץ, כך טוענים רבים מהם. "הם הבטיחו לנו שיסדרו את הילדים שלנו בבתי-ספר, ושי יביאו מלונות סטודנטים שילמדו אותם עברית, עד שנהליט מתי לחזור, אבל בי נתיים רק שמעו את הבעיות שלנו ועוד לא עשו שום דבר."

אחת ממקורות הקבלה במלון תל-אביבי ידעה לספר כי "אפילו אם יבוא אליהם עם הצעות הם לא רוצים להישאר כאן, בשביל מה להם? הם מעדיפים לחזור לאי ראן, לסיר הבשר, מה יש לנו להציע להם

(* כל השמות בדויים, לפי בקשתם, מפאת רצונם לחזור לאיראן.

"YOU"

הבושם המדליק...

עכשיו גם בדיאודורנט וסבון ימי!

הסוכן בישראל בלמון בע"מ המפיצים חברת נורית בע"מ

הוועד לשלום צודק בין ישראל והארצות הערביות

ת"א ת.ד. 4964

ישיבה פומבית של הוועד

ביום שלישי 30.1.1979, בשעה 6.30 בערב בתל-אביב ב"בית סוקולוב"

במפגש ישתתפו אישי ציבור פלשתינאים, כיניהם: ד"ר אחמד חמזי נטשי (חברון) ועו"ד איברהים דקאק (ים)

הנושא לדיון:

התתכן הבנה בין עם ישראל והעם הערבי הפלשתינאי

המנחה:

אהרון כהן (קיבוץ שעריהעמקים)

הקהל מוזמן

קול השלום - הקול שלך!